

4 ára fongs- ulsrevsing

DÓMUR FELÐUR YVIR SKIPARAN Á GRIMSBYTROL-
ARANUM »ALDRSHOT«. SKAL SITA Í 4 ÁR

Íslenska sjóverjuskipið »Tór« kom týsdagin í seinastu viku fram á Grimsby trolaran »Aldershot«, og tók hann inn-anfyri mark út av Vápnafrið. Skiparin á »Aldershot«, Leslie Cambri varð dómur at sita 4 ár.

Eftir at »Tór« var komin fram á trolaran, settu teir fyra frams umborð, men kortini slapp trolarin sær til rýmingar og eydnaðist tað ikki verjuskipin um fyrr enn mikumorgunin at steðga honum.

Tá vóru sjei manns settir afturat umborð á »Aldershot«, sum síðani varð sigldur til Neskaupstaðar, har skiparin kom fyri rættin.

Mánadagin fall dómurin, og

skiparin varð frikendur fyri at hava trola innan fyri mark.

Beint sum trolarin var varur við verjuskipið, slepti hann trolinum og tað er ikki eydnast at finna tað aftur.

Sostatt er prógvioð burtur, og rætturin helt seg tí ikki kunna doma skiparan fyri óløgigan fiskiskap, men hann varð hár-
afturimóti dómur 4 ára fongs-
ulstraft fyri at hava sloppið sær til rýmingar við íslenska vakt-
arliðinum umborð.

Leslie Cambri varð í novem-
ber mánað í fjór tikin fyri ólög-
igan fiskiskap undir Íslandi
við sama trolara og fekk tá
gott 2.000 £ í bót og misti allan
trolreiðsskapin og veiðu.

Skiparin hevur skotið dómin
fyri hægstarætt.

ERIK ERIKSEN fráfarin

ERIK ERIKSEN

Formaðurin fyri Vinstra-
flokkin í Danmark, fyrr. for-
setisráðharri Erik Eriksen,
hevur gjørt av at fara frá sum
formaður flokksins, men verður
tá sitandi til landsfundurin
hevur valt nýggjan formann í
september.

Orsokin til hesa avgerð Erik
Eriksens er ósemjan í flokkinum
um at leggja saman við Konser-
vativa flokkin. E. Eriksen er
sjálfur fyri samanlegging, men
fleiri av fólkatingsmonnum
flokksins eru imóti hesi ætlan.

RÆTTING

Framvegis vont í glarglugga við grjóti at grýta

Mær var av óvart fyri tí mistaki
í grein minni til Poul Adrian An-
dreassen, fólkatingsmann at siga, at
hann við onga víðgerð av donsku
figgarlógini hevði orðið. Tá visti
eg mintist eg ikki betri. Men eg
siggi í tinguppritinum, at hann við
fyrstu víðgerðini av figgarlógini
hevði orðið seinasta dagin millum
allraseinastu talararnar. Men morg-
unin sama dagin, áðrenn talan var
hildin, var eg farin av tingi fyri
at fara heim til Føroyar.

Eg eri illa við, at eg soleiðis av
óvart kom fyri hesa misstakið, tí
hjá okkum javnaðarmonnum er
sannleikin svorðið, ið bera skal
okkum sigur í byti.

Annars er einki at taka aftur av
tí, sum varð hildið fram í grein
minni, heldur ikki víðvíkjandi teirri
rætting, eg loyði mær at geva til
ta misskiljing av støðni, sum

Poul Adrian Andreassen, fólkatings-
maður hevði fingið av samráðing-
unum millum javnaðarmenn við
Krag statsministara á odda fólka-
tingsmanni Niels Westerby liberal-
ara. Um mann í rikistyrði fyri
»liberal-debattmenninara« hevði
ikki verið samráðst, hóast tað,
sum Krag segði, vildi verið náttúr-
ligt, at teir fingi ein tilíkan, um
talan varð um varandi samarbeiði.
Tað dugir ikki nú, harra Poul
Adrian Andreassen, fólkatingsmað-
ur, at vera sjárligur og sárhentur,
tá ein sjálfur var tann, sum
ógrundað og ikki í samljóði við
sannleikan leyp á.

Vinarráðini fara tí at standa við,
tí, sum hildið fram: vont er í glar-
glugga við grjóti at grýta.

Keypmannahavn, tann 13/5 1965.

P. M. Dam.

Talið av Vietkong desertorum vaks í apríl mánaða til 600 —
og var í mars 430, sum varð rekordin. Hending sum henda frá
Da Nang okinum sigur eitt sindur frá, hví talið av desertor-
um er so stórt. Her verður ein ung vietnamesisk genta tikin
frá faðir sínum, sum teir halda vera uppi í einum loyndarlig-
ari samansvorjing. Og at verða undir ilgruna er mangan tað
sama sum at verða avlivadaur.

Málið í Út- varp Føroya

Í Tingakrossi nú seinasta hós-
dag hevur »Málvinura« grein við
ómanfyrstalandi heiti. Grein-
in er so væl og beinrakt skriv-
að, at hon er verd at taka upp-
aftur í heilum líki, og átti at
verðið tikin til eftirtæktar av
ollum, ið av varða:

»Tað er ikki sjáldan at siggja
málsliðar atfinningar í blóðunum
móti útvarpi okkara. Mangar eru
leiðbeiningarnar, og harðir eru
dómarnir — málsliðar krotsumiðir
eiga vit nógvar her á landi. Við
eiga eisini nógvan og góðan vilja
til at fjálga um dýrmætasta fedr-
annaarv okkara, hóast vit tíverri
ikki hava havt so góðar umstøður
til tess, sum ynskjandi hevði verið.

Útvarpsmenninir eiga — og gera
tað vónandi — at taka takkandi
móti teimum sakligu atfinningum,
sum eisini eru at siggja av og á.
Tí givið er tað, at preliminar- ella
studentsprógv í føroyskum er ikki
nóg mikið til tess at sleppa sum
fastur maður fram at mikrofoni.

Ein hovuðsorsokin til, at fer-
oyskt útvarp varð sett á stovn, var
júst tann málsliða. Og stóran máls-
liðan týðning hevur útvarpið eis-

ini havt á mangan hátt, hóast brek-
ini eru sjónlig.

Frekasta brekið er framvegis, at
summir útvarpsmenn áhaldandi
tosa bygmalátt. Kann útvarps-
stjórin, útvarpsnevndin ella lands-
stýrið ikki steðga hesum ræðuliga

4 UNDIRSKRIFTIR VANTA

Í dag fellur avgerðin um is-
lendingar fáa handritini — bert
4 undirskriftir vantaðu í í gjár-
kvöldið.

Stríðið um at lata íslendingar
fáa aftur tey gomlu handritini
frá Árnasavninum í Keyp-
mannahavn er nú komið so
langt, at málið er avgreitt frá
fólkatingi.

Fólkatingið samtykti við 104
átkvøðum fyri og 58 imóti at
lata aftur Íslandi handrit
teirra.

Milium teir, sum atkvøddu
fyri vóru báðir føroysku
fólkatingsmenninir.

Langt og drúgvtt hevur stríð-
ið verið, og hóast nú sæst fyri

Tak ikki eftir

»Sum dropin drýpandi
helluna holar,
so løstast lýðandi,
óvandað orðað,
mælt mál.«

Tá tú hoyrir útvarpsmenn
siga:

»Hann fór ikki av feta-
num«, so tak tú ikki eftir tí.
Vit eiga ikki at geva orðum
skeiva merking. Tað eitur sjálv-
andi »fetinum«.

Klakksvíkingar, klakksvíkingar!

Ofta verður havt á máli, at
kykmyndirnar, sum sýndar
verða í føroyskum biohøllum,
eru ov vánaligar, ja, niðanfyrri
niðast o. s. fr. — Og slíkar at-
finningar hava ivaleyst ofta ver-
ið fyri neyðini, men so mikið
stórri verður fróin, tá ið veru-
ligar kvalitetsmyndir koma.

Í lotuni verður nevnliga
myndin »Dr. Strangelove«
sýnd í Atlantis bio.

Áheitan okkara skal vera
stutt: Farið maður av húsi
og hyggið at hesi djúpt álvar-
somu og tankavekjandi
mynd. Hon kemur avgjort
ollum við.

Vit veita Bernhaldi Joensen,
kykmyndastjóra, mikla tøkk
fyri hetta mennandi tiltak og
eggja honum til aðrar royndir
við sama dygdartilfari.

Slíkt virksemi ger »filmslista-
felag« óneyðug, og tað skuldu
tey helst eisini verið

— d.

óskili? Vit ynskja at hoyra fer-
oyskt í útvarpi okkara og ikki
havnarmál, kvivíktst ella klaks-
víkst — so áhugaverdar hesar flá-
lektir annars eru.

Vilja menninir ikki taka við hes-
um treytum, so mega teir fara frá
(Framhald á 3. síðu)

enda, so kann væl verða, at
málið ikki enn er komið til
enda.

Tað kann hugsast, at fólka-
tingið krevur málið sett undir
fólkaatkvøðu, og tað kann lata
seg gera, um bert 60 fólkatings-
menn skrivað undir adressu
hesum víðvíkjandi.

Adressa er skrivað, og har
hava higartil 56 tingmenn
skrivað uppá, so um 4 undir-
skriftir koma aftrat áðrenn
sunnukvöldið á midnátt,
verður fólkaatkvøða um is-
lendingar skulu fáa handrit-
ini ella ikki, og tað skulu
verða 1.000.000 atkvøður
fyri at sýta útlýggjanini.